

ANASTASIA
ASIMAKOPOULOU

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Ακριβές ηλεκτρονικό
αντίγραφο, το οποίο
θεωρήθηκε για τη
νόμιμη απούλοποιημένη
σήμανση και έκδοσή
του με προηγμένη
ηλεκτρονική υπογραφή.
Αθήνα, 2021.09.30
14:30:46 EEST Ο/Η
Γραμματέας

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
6ο ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
(Τμήμα Εφέσεων)

Αριθμός απόφασης

8908 / 2021

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Νικόλαο Ροζάκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, τον οποίο όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου της Διοικήσεως του Πρωτοδικείου Αθηνών, και από την Γραμματέα Ευαγγελία Κοτρώτσου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στην Αθήνα, την 08η Νοεμβρίου 2019, προκειμένου να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΚΚΑΛΟΥΝΤΟΣ -- ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ

....., κατοίκου Αθηνών (οδός αρ.), με Α.Φ.Μ.:, τον οποίο εκπροσώπησε στην συζήτηση με δήλωση η πληρεξούσια δικηγόρος του Δήμητρα Κουφογιάννη, Δικηγόρος του Δ.Σ.Αθηνών (Α.Μ.:023607), που προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις, με το Π2284045/19 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών ΔΣΑ και δήλωσή του άρθρου 242 παρ.2 ΚΠολΔ, και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

ΤΗΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΗΣ – ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία "Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος Α.Ε" (ΟΤΕ), που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής (Λ.Κηφισίας αρ.99) και εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ.:094019245, την οποία εκπροσώπησε στην συζήτηση της υπόθεσης με δήλωση ο πληρεξούσιος δικηγόρος της Παναγιώτης Ηλιοπιερέας Πιερράκος, Δικηγόρος του Δ.Σ.Αθηνών (Α.Μ.:021847), που προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις και δήλωση του άρθρου 242 παρ.2 ΚΠολΔ με

το Π2277878/19 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών Δ.Σ.Α και δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Ο εκκαλών με την από 28.02.2018 έφεσή του, που κατατέθηκε στην γραμματεία του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου με αριθ. κατάθεσης 1069 / 72 / 01-03-2018, εκκαλεί την υπ' αριθ. 121 / 2017 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου (Διαδικασία Εργατικών Διαφορών), που εκδόθηκε επί της από 12-12-2013 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 1549/2013 αγωγής του, και ζητεί να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη, για τους αναφερόμενους στο δικόγραφο του λόγους, και να γίνει δεκτή η αγωγή του κατά της εφεσίβλητης. Η ως άνω έφεση κατατέθηκε στην Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 21784 / 1052 / 06-03-2018, και προσδιορίστηκε για την παραπάνω αναφερόμενη, στην αρχή της παρούσας, δικάσιμο και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά την ανωτέρω αναφερόμενη, στην αρχή της παρούσας, δικάσιμο, η υπόθεση εκφωνήθηκε στην σειρά της από το οικείο πινάκιο και η συζήτηση περατώθηκε με μόνη την εκφώνησή της, σύμφωνα με το άρθρο 242 παρ.2 ΚΠολΔ, καθ' όσον οι πληρεξούσιοι δικηγόροι διαδίκων προκατέθεσαν μονομερή δήλωση και έγγραφες προτάσεις, σύμφωνα με την προαναφερόμενη διάταξη, και δεν παραστάθηκαν στο ακροατήριο.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

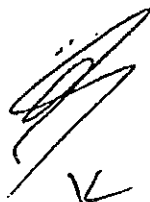
Η κρινόμενη έφεση κατά της υπ' αριθ. 121 / 2017 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου, που εκδόθηκε αντιμωλία των διαδίκων κατά την ειδική διαδικασία των εργατικών διαφορών (663επ. ΚΠολΔ), παραδεκτώς φέρεται ενώπιον του αρμοδίου Δικαστηρίου τούτου (άρθρ.17Α ΚΠολΔ). Έχει, δε, ασκηθεί σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις και εμπρόθεσμα, δεδομένου ότι δεν αποδεικνύεται ότι έλαβε χώρα επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης και δεν έχει παρέλθει διετία από την δημοσίευση της, ενώ, ως εκ του αντικειμένου της (εργατική διαφορά), δεν απαιτείται για το παραδεκτό της η κατάθεση παραβόλου (άρθρ. 495 παρ.4 ΚΠολΔ). Επομένως, εφ' όσον η ένδικη έφεση ασκήθηκε παραδεκτά και είναι εμπρόθεσμη, (άρθρα 495, 498, 499, 511, 513 παρ.1β, 516, 517, 518 παρ.2, 520 παρ.1,

532 ΚΠολΔ), πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί, περαιτέρω, κατά την ίδια ως άνω διαδικασία, το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 παρ. 1 ΚΠολΔ)._

Ο ενάγων, ήδη εκκαλών, με την αγωγή του, επί της οποίας εκδόθηκε η εκκαλουμένης, ισχυρίστηκε ότι προσλήφθηκε από την εναγόμενη, ήδη εφεσίβλητη, με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, στις 2-3-1979 και εν συνεχεία κατετάγη στο βαθμό Δ/Α του διοικητικού προσωπικού και ότι εξελίχθηκε μέχρι το βαθμό του Προϊσταμένου Υποδιεύθυνσης Προσφορών Μελετών Ολοκληρωμένων Λύσεων, βαθμό που κατείχε από 1-1-2008 έως και τον χρόνο κατάθεσης της αγωγής, λαμβάνοντας τα εκάστοτε προβλεπόμενα βάσει της από 16-5-1995 ΕΣΣΕ αντίστοιχα έξοδα κίνησης και παράστασης. Ότι η εναγόμενη κατά την μηνιαία εκκαθάριση του ποσού, που αφορούσε τα έξοδα κίνησης και παράστασης, κατά το αναφερόμενο στην αγωγή χρονικό διάστημα δεν του κατέβαλλε αυτά στο ύψος που όριζε η ως άνω ΕΣΣΕ, αλλά απομειωμένα κατά το ποσό που αντιστοιχεί στο φόρο εισοδήματος και σε κρατήσεις υπέρ του κλάδου ασθένειας ΤΑΠ-ΟΤΕ, τα οποία η εναγομένη παρακρατούσε κατά την καταβολή παρά τη ρητή και αδιαμφισβήτητα αποτυπωμένη στην ως άνω ΕΣΣΕ πρόθεση των συμβαλλομένων μερών να αποτελούν τα ποσά αυτά αποζημίωση για τις αυξημένες ανάγκες και δαπάνες στις οποίες υποβάλλονται οι Προϊστάμενοι υπηρεσιακών λειτουργιών Τμήματος, Υποδ/νσης και Δ/νσης. Με βάση το ιστορικό αυτό, ζητεί να υποχρεωθεί η εναγόμενη με προσωρινά εκτελεστή απόφαση να του καταβάλει ως θετική ζημιά το ποσό των 16.962,96 ευρώ, νομιμότοκα, για το κάθε επιμέρους ποσό, από την πρώτη του επομένου έτους από το έτος που αφορά, άλλως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την εξόφληση ως αποζημίωσή της που αντιστοιχεί στο ύψος των ποσών που αντισυμβατικά παρακράτησε από τα ποσά που αντιστοιχούσαν στα καταβληθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης για φόρο εισοδήματος καθώς και για ασφαλιστικές κρατήσεις της χρονικής περιόδου που αναφέρεται στην αγωγή, ήτοι των ετών 2010 και 2011. Το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την εκκαλουμένη του απόφαση, έκρινε την ως άνω αγωγή ως ουσία αβάσιμη. Κατά της απόφασης αυτής παραπονείται ο ενάγων με την υπό κρίση έφεσή

του, για τους αναφερόμενους σε αυτήν λόγους, που ανάγονται, κατά την δέουσα εκτίμησή τους, σε εσφαλμένη κακή εκτίμηση των αποδείξεων, και ζητεί να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη και να γίνει δεκτή η αγωγή του. _

Κατά μεν το άρθρο 4 παρ. 1 του κυρωθέντος με το ν. 2238/1994 Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος: "Εισόδημα στο οποίο επιβάλλεται ο φόρος είναι το εισόδημα που προέρχεται από κάθε πηγή ύστερα από την αφαίρεση των δαπανών για την απόκτησή του...", κατά δε το άρθρο 45 του ίδιου κώδικα "Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες είναι το εισόδημα που προκύπτει κάθε ένα οικονομικό έτος από μισθούς, ημερομίσθια, επιχορηγήσεις, επιδόματα, συντάξεις και γενικά από κάθε παροχή που χορηγείται περιοδικά με οποιαδήποτε μορφή είτε σε χρήμα είτε σε είδος ή άλλες αξίες για παρούσα ή προηγούμενη υπηρεσία ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία το οποίο αποκτάται από μισθωτούς γενικά και συνταξιούχους... 2... 3... 4. Δεν θεωρείται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο α) η αποζημίωση που παρέχεται σε υπαλλήλους επιχειρήσεων και ελευθέρων επαγγελματιών για δαπάνες υπηρεσίας που τους έχει ανατεθεί, εφόσον αποδεικνύεται η καταβολή τους από τα σχετικά παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Προκειμένου για αποζημιώσεις υπαλλήλων του Δημοσίου, που παρέχονται με διάταξη νόμου κατ' αποκοπή για κάλυψη δαπανών ειδικής υπηρεσίας που τους έχει ανατεθεί, εξαιρείται της φορολογίας ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) εκτός εάν ο δικαιούχος αποδεικνύει δαπάνες μεγαλύτερου ποσού με βάση στοιχεία του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων...". Από τις διατάξεις αυτές συνάγεται ότι σε φόρο εισοδήματος υπόκειται κάθε εν γένει παροχή σε χρήμα ή σε είδος εφόσον δίνεται σε αντάλλαγμα της παρεχόμενης εργασίας, όχι δε και εκείνη που δίνεται για την κάλυψη δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο μισθωτός προς το συμφέρον του εργοδότη για την εκτέλεση της εργασίας που του ανατέθηκε ή για την καλύτερη διεξαγωγή της, έστω και αν από την παροχή αυτή ωφελείται έμμεσα ο μισθωτός. Εξ άλλου με τις διατάξεις της από 16-5-1995 Ε.Σ.Σ.Ε μεταξύ Ο.Τ.Ε και Ο.Μ.Ε-Ο.Τ.Ε, οι οποίες έχουν κανονιστική ισχύ και επομένως έχουν ισχύ ουσιαστικού νόμου, σύμφωνα με τα άρθρα 8 παρ. 3 ν.

1876/1990, 12 παρ. 4 ν. 1767/1988, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 παρ. 3 ν. 2224/1994 και άρθρο δεύτερο παρ. 2 ν. 2257/1994, καταργήθηκε από της ισχύος αυτής, την 1-6-1995, το επίδομα ευθύνης θέσης και η αποζημίωση παράστασης που καταβαλλόταν στους προϊσταμένους υπηρεσιακών λειτουργιών στάθμης τομέα και άνω, ως οικειοθελής και πρόσθετη παροχή σύμφωνα με αποφάσεις του Δ.Σ του Ο.Τ.Ε και τον όρο 25 της από 7-3-1990 ΕΣΣΕ, και ορίσθηκε ότι από την ημερομηνία αυτή (1-6-1995) στους προϊσταμένους των αναφερομένων λειτουργιών χορηγούνται έξοδα κίνησης και παράστασης, κλιμακούμενα, όπως ορίζεται κατά βαθμό και θέση, στα αναφερόμενα χρηματικά ποσά. Τα έξοδα αυτά, κατά τους όρους της εν λόγω ΕΣΣΕ, "2... είναι οικειοθελής παροχή, δεν αποτελούν τακτικές αποδοχές και ο Ο.Τ.Ε επιφυλάσσει σ' αυτόν ρητά το δικαίωμα ανάκλησής τους. 3. Δεν υπολογίζονται στα δώρα Χριστουγέννων και Πάσχα, καθώς και στο επίδομα αδείας. 4. Χορηγούνται αποκλειστικά και συνδέονται υποχρεωτικά με την πραγματική άσκηση των υπηρεσιακών τους καθηκόντων προς αντιμετώπιση των εξόδων φιλοξενίας των επισκεπτών, συμμετοχής τους ως εκπροσώπων του Ο.Τ.Ε. στις διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις, των εξόδων κίνησής τους κ.λπ. 5. Για κάθε ημέρα απουσίας για οποιοδήποτε λόγο ή αποχής δικαιούχου προϊσταμένου από τα υπηρεσιακά του καθήκοντα, περικόπτεται το 1/30 των ανωτέρω εξόδων και χορηγούνται στο νόμιμο αναπληρωτή του...". Εξάλλου με το άρθρο 24 παρ. 1 περ. α, β του Κανονισμού Περίθαψης του Ταμείου Ασφάλισης Προσωπικού Ο.Τ.Ε, ο οποίος κυρώθηκε με το β.δ. 244/1966 (ΦΕΚ Α 66), όπως η περ. β αντικαταστάθηκε από το άρθρο 2 του π.δ. 206/1990 (ΦΕΚ Α 80), ορίζεται ότι στους πόρους και προσόδους του κλάδου ασθένειας του Ο.Τ.Ε περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, και: "α. Η ασφαλιστική εισφορά του εργοδότη εκ 7,5% επί των πάσης φύσεως αποδοχών των ησφαλισμένων. β. Η ασφαλιστική εισφορά των ασφαλισμένων ανέρχεται από 1.6.1990 σε ποσοστό δύο στα εκατό (2%) επί των συνολικών μηνιαίων αποδοχών του υπαλλήλου και από 1.1.1991 σε ένα και εβδομήντα πέντε στα εκατό (1,75%)". Κατά την παρ. 2 του ίδιου άρθρου: "Ως αποδοχαί εφ' ων υπολογίζονται αι κατά την ανωτέρω παράγραφον υπό στοιχ. α, β και δ ασφαλιστικά εισφοραί νοούνται πάσαι αι παγίως και

περιοδικώς ή εκτάκτως γενόμεναι υπό του εργοδότη προς τόν εργαζόμενον χρηματικά παροχαί. Εν τη εννοία των αποδοχών περιλαμβάνονται πλην της καθ' εαυτήν αντιμισθίας και τα συμπαραομαρτούντα επιδόματα οικογενειακών βαρών, βαθμού, θέσεως, ειδικότητος, πολυετίας κλπ. Εις τας τακτικές αποδοχάς περιλαμβάνονται αι χρηματικά παροχαί Χριστουγέννων και Πάσχα. Επίσης και ειδικώς προκειμένου περί του υπολογισμού των ασφαλιστικών εισφορών δια τον Κλάδον Ασθενείας εν τη εννοία των αποδοχών περιλαμβάνονται και αι αμοιβαι λόγω υπερωριακής απασχολήσεως και υπεραποδόσεως ως και πάσα πρόσθετος αμοιβή δι' απασχόλησιν κατά τας Κυριακάς και εξαιρεσίμους και διά νυκτερινήν εργασίαν". Τέλος σχετικά με την είσπραξη πόρων του κλάδου ασθενείας, στο άρθρο 25 παρ. 1 περ. α του ίδιου κανονισμού ορίζεται ότι: "Η ασφαλιστική εισφορά των εργαζομένων δι' εαυτούς και τα τυχόν ασφαλιζόμενα μέλη της οικογενείας, παρακρατείται υπό του εργοδότη κατά την πληρωμήν εις αυτούς, των αποδοχών ή παντός άλλου ποσού εφ' ου υπολογίζεται κατά τας διατάξεις του άρθρου 24 ασφαλιστική εισφορά δια τον Κλάδον Ασθενείας, ομού δε μετά της βαρυνούσης τον εργοδότην εισφοράς κατατίθεται εις ίδιον παρά Τραπέζην λογαριασμόν του Κλάδου Ασθενείας μέχρι της εικοστής του επομένου της γενομένης πληρωμής μηνός συμφώνως προς τας διατάξεις του α.ν. 1611/1950 ως ούτος τροποποιηθείς ισχύει σήμερον". Από το συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων προκύπτει ότι τα καταβαλλόμενα από 1-6-1995 και εφεξής στους προϊσταμένους υπηρεσιακών λειτουργιών του Ο.Τ.Ε έξοδα κίνησης και παράστασης δεν αποτελούν μισθολογική παροχή, που καταβάλλεται σ' αυτούς ανεξαρτήτως της άσκησης των καθηκόντων τους ως αντάλλαγμα της εργασίας τους, και δεν υποβάλλονται σε φόρο εισοδήματος και ασφαλιστικές κρατήσεις υπέρ κλάδου ασθενείας του Τ.Α.Π-Ο.Τ.Ε, αλλ' αντιθέτως αποτελούν ανακλητή οικειοθελή παροχή του Ο.Τ.Ε, συνδεόμενη οπωσδήποτε με την πραγματική άσκηση των καθηκόντων προϊσταμένου, που σκοπό έχει να αντιμετωπίσει δι' αυτής ο ασκών τέτοια καθήκοντα υπάλληλος τις δαπάνες φιλοξενίας επισκεπτών του Ο.Τ.Ε και τα έξοδα κίνησης και παράστασης αυτού ως εκπροσώπου του Ο.Τ.Ε στις διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις,

κ

ανεξαρτήτως του ύψους τους (ΟΛΑΠ 11/2007, ΑΠ 574/2020, ΑΠ 566/2016, ΑΠ 1140/2013 δημ/νες και σε ΝΟΜΟΣ). Τα πιο πάνω δεν αναιρούνται από τις διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 2 εδ. α και παρ. α.ν. 1846/1951 που αφορά των υπολογισμό των ασφαλιστικών εισφορών των ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α. ούτε από εκείνες των άρθρων 15 παρ. 1, 4 εδ. α και 18 παρ. 2 του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων που κυρώθηκε με το π.δ. 186/1992, με τις οποίες ορίζονται τα εξής: "Ο επιτηδευματίας που τηρεί βιβλία οποιασδήποτε κατηγορίας και τα πρόσωπα της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του Κώδικα αυτού για κάθε δαπάνη που αφορά την άσκηση της επιχείρησης του ή την εκτέλεση του σκοπού τους, αντίστοιχα, για την οποία ο δικαιούχος δεν υποχρεούται στην έκδοση στοιχείου του Κώδικα αυτού, εκδίδει διπλότυπη απόδειξη δαπάνης" (άρθρο 15 παρ.1), "Όταν καταβάλλονται μισθοί, ημερομίσθια ή άλλες παροχές σε μισθωτούς δύναται, αντί της έκδοσης απόδειξης δαπάνης, να συντάσσεται κατάσταση στην οποία υπογράφουν οι δικαιούχοι για τα ποσά που λαμβάνουν" (άρθρο 15 παρ.4 εδ. α) και "Κάθε εγγραφή στα βιβλία, που αφορά συναλλαγή ή άλλη πράξη του υποχρέου, πρέπει να στηρίζεται σε στοιχεία που προβλέπονται από τις διατάξεις του Κώδικα αυτού ή σε δημόσια έγγραφα ή σε άλλα πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία" (άρθρο 18 παρ. 2) [ΑΠ 566/2016].

Από την εκτίμηση όλων των εγγράφων, τα οποία παραδεκτά μετ' επικλήσεως προσκομίζονται στο Δικαστήριο τούτο (οι διάδικοι δεν επιμελήθηκαν για την εξέταση μαρτύρων), και από τις συναγόμενες ομολογίες των διαδίκων, που συνάγονται από το σύνολο των διαλαμβανομένων στα δικόγραφα τους ισχυρισμών (άρθρ.261 ΚΠολΔ), κατά τα κατωτέρω ειδικότερα αναφερόμενα, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Ο ενάγων και ήδη εφεσίβλητος προσλήφθηκε από την εναγομένη και ήδη εκκαλούσα με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου στις 2-3-1979. Κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του στην εναγομένη και λόγω της άριστης γνώσης των τηλεπικοινωνιακών θεμάτων αλλά και θεμάτων μανάτζμεντ εξελίχθηκε μέχρι το βαθμό του Προϊσταμένου Υποδιεύθυνσης Προσφορών Μελετών Ολοκληρωμένων Λύσεων, βαθμό που κατείχε από 1-1-2008 έως και τον χρόνο κατάθεσης της αγωγής, λαμβάνοντας την

προβλεπόμενη βάσει της από 16-5-1995 Ε.Σ.Σ.Ε αποζημίωση εξόδων κίνησης και παράστασης για τους Προϊστάμενους Τμήματος και Υποδ/σης. Τα ποσά, όμως, αυτά που αντιστοιχούσαν στα έτη 2010 και 2011, δεν αποδόθηκαν αυτούσια στον ενάγοντα, αλλά απομειωμένα κατά τα ποσά που αντιστοιχούν στο φόρο εισοδήματος και στις ασφαλιστικές κρατήσεις υπέρ κλάδου ασθένειας του ΤΑΠ-ΟΤΕ. Συγκεκριμένα, ο ενάγων έλαβε, για έξοδα κίνησης και παράστασης, α) για το έτος 2010 το ποσό των 23.328,00 ευρώ και β) για το έτος 2011 το ποσό των 20.941,91 ευρώ. Τα ποσά αυτά, όμως, δεν αποδόθηκαν αυτούσια στον ενάγοντα, αλλά απομειωμένα κατά τα ποσά που αντιστοιχούν στο φόρο εισοδήματος και τις ασφαλιστικές κρατήσεις υπέρ του κλάδου ασθένειας ΤΑΠ -ΟΤΕ, όπως συνομολογεί η εναγομένη, η οποία δεν αρνείται την παρακράτηση, επικαλούμενη την κείμενη νομοθεσία για την φορολογία εισοδήματος και τον Κανονισμό Περίθαλψης του ΤΑΠ - ΟΤΕ. Η παρακράτηση, δε, αυτή έγινε κατά παράβαση της μεταξύ τους σύμβασης εργασίας και της από 16.5.1995 ΕΣΣΕ, παρότι με την τελευταία συνομολογήθηκε μεταξύ της εναγομένης και της ΟΜΕ - ΟΤΕ τα ποσά αυτά να δίνονται για την καλύτερη εξυπηρέτηση των αναγκών της επιχείρησης της εναγομένης και συνδέονται άρρηκτα με την πραγματική άσκηση των καθηκόντων των αναφερομένων προϊσταμένων των υπηρεσιακών λειτουργιών της προς το σκοπό αντιμετώπισης των εξόδων φιλοξενίας των επισκεπτών, συμμετοχής τους ως εκπροσώπων της εναγόμενης σε διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις, ως εξόδων κίνησης τους κ.λπ (όρος 4 της ΕΣΣΕ), σύμφωνα με όσα αναφέρονται στην προπαρατεθείσα νομική σκέψη. Κατόπιν των παραπάνω, η επίδικη παροχή, που παρακρατήθηκε και είναι οικειοθελής, χωρίς να περιλαμβάνεται στις τακτικές αποδοχές του ενάγοντος, ανερχόταν: α) για το έτος 2010 στο ποσό των 8481,48 ευρώ εκ των οποίων τα μεν 7643,80 ευρώ αφορούσαν το φόρο εισοδήματος και τα δε 837,68 ευρώ αφορούσαν τις ως άνω ασφαλιστικές κρατήσεις εργαζομένου υπέρ κλάδου ασθένειας ΤΑΠ-ΟΤΕ, που αναλογούν στα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, και β) για το έτος 2011 ομοίως στο ποσό των 8481,48 ευρώ εκ των οποίων τα μεν 7643,80 ευρώ αφορούσαν το φόρο εισοδήματος και τα δε 837,68 ευρώ αφορούσαν τις ως άνω ασφαλιστικές κρατήσεις εργαζομένου

υπέρ κλάδου ασθένειας ΤΑΠ-ΟΤΕ, που αναλογούν στα ληφθέντα έξοδα κίνησης και παράστασης, όπως τα επιμέρους αυτά ποσά δεν αμφισβητούνται ειδικότερα από την εναγομένη, που συνομολογεί ότι προέβη σε παρακρατήσεις για τις προαναφερόμενες αιτίες και διαθέτοντας οργανωμένο λογιστήριο και συναφείς υπηρεσίες ευχερώς θα ηδύνατο να αντικρούσει τα αιτούμενα για τις ανωτέρω αιτίες κονδύλια, συναγομένης εντεύθεν ομολογίας της για το ύψος τους (άρθρο 261 εδ. β' ΚΠολΔ). Τα παραπάνω ποσά αντισυμβατικά παρακράτησε η εναγομένη κατά την πληρωμή των εξόδων κίνησης και παράστασης και δεν απέδωσε στον ενάγοντα, απορριπτομένων των νομίμως επαναφερόμενων περί του αντιθέτου ισχυρισμών της εναγομένης ως αβασίμων. Και ειδικότερα: Ο ισχυρισμός της εναγομένης ότι ήταν εκ του νόμου υποχρεωμένη να προβαίνει στις επίδικες παρακρατήσεις είναι απορριπτέος, καθόσον η υποχρέωση αυτή υφίσταται μόνο για τις παροχές που δίδονται σε ἀντάλλαγμα εργασίας και όχι για παροχές που προορίζονται για ανάλωση κατὰ την ενάσκηση καθηκόντων και εξυπηρετούν τις λειτουργικές ανάγκες της επιχείρησης. Ομοίως, απορριπτέος είναι ο ισχυρισμός περί αποκλειστικής υπαιτιότητας του ενάγοντος (άρθρο 300 ΑΚ), για το λόγο ότι αυτός, αν και έλαβε γνώση της παρακράτησης, δεν αμφισβήτησε τη φορολογική του υποχρέωση ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων, διότι τα περιστατικά αυτά, και αληθή υποτιθέμενα, δεν έχουν καμία σχέση με την κρινόμενη υπόθεση, που αφορά διαφορά ιδιωτικού δικαίου μεταξύ των διαδίκων, απορρέουσα από την εργασιακή σύμβαση και την εφαρμοστέα ΕΣΣΕ, και όχι διαφορά με το Ελληνικό Δημόσιο ή με ασφαλιστικό φορέα για την επιστροφή φόρου ή ασφαλιστικών εισφορών. Έτσι, δοθέντος, ότι η αγωγή, με την οποία διώκεται η καταβολή των επίδικων διαφορών της οφειλόμενης παροχής, είναι ορισμένη, εφ' όσον διαλαμβάνει την σύμβαση εργασίας, την δυνάμει Ε.Σ.Σ.Ε καταβολή των επίδικων οικειοθελών παροχών, τα ποσά των επίδικων παροχών, τα οποία οφείλονταν να καταβληθούν για την αιτία αυτή στους επίδικους χρόνους και που μη σύννομα κατεβλήθησαν απομειωμένα κατά τα ποσά που συγκεκριμένως αναφέρονται στο δικόγραφο, απορριπτομένου του ισχυρισμού της εφεσίβλητης – εναγομένης περί αοριστίας του δικογράφου, το παραδεκτό του οποίου (δικογράφου) σε κάθε περίπτωση

αυτεπαγγέλτως ερευνάται και από το κατ' έφεση δικάζον Δικαστήριο τούτο (άρθρ.522 ΚΠολΔ), και νόμιμη τυγχάνει, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 648 επ. ΑΚ και τις διατάξεις της από 16-5-1995 Ε.Σ.Σ.Ε μεταξύ Ο.Τ.Ε και Ο.Μ.Ε-Ο.Τ.Ε, οι οποίες έχουν κανονιστική ισχύ και επομένως έχουν ισχύ ουσιαστικού νόμου, σύμφωνα με τα άρθρα 8 παρ. 3 ν. 1876/1990, 12 παρ. 4 ν. 1767/1988, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 8 παρ. 3 ν. 2224/1994 και άρθρο δεύτερο παρ. 2 ν. 2257/1994, απορριπτομένης της ενστάσεως ελλείψεως παθητικής νομιμοποίησης, που παραδεκτά προέβαλε η εφεσίβλητη - εναγομένη και σε κάθε περίπτωση και αυτεπαγγέλτως ερευνάται από το Δικαστήριο τούτο, ως αβάσιμης, διότι με την ένδικη αγωγή δεν εισάγεται φορολογική διαφορά με το Δημόσιο, η κρίση της οποίας θα υπαγόταν στη δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων, αλλά ιδιωτικού δικαίου διαφορά, αντικείμενο της οποίας είναι η καταβολή της διαφοράς μεταξύ του καταβληθέντος και κατά την Ε.Σ.Σ.Ε οφειλόμενου ποσού, το ύψος της οποίας διαφοράς απλά ισούται με το ύψος του παρακρατηθέντος φόρου και της ασφαλιστικής εισφοράς και όχι αυτή καθ' αυτή η επιστροφή φόρου ή της εισφοράς, οφείλει, επομένως, η εναγομένη εργοδότη να τα αποδώσει στον ενάγοντα εργαζόμενό της, δυνάμει των όρων της ως άνω Ε.Σ.Σ.Ε και δη νομιμότοκα από την λήξη του έτους που αυτά ήταν ληξιπρόθεσμα και απαιτητά, όπως ζητείται, εφ' όσον για περιοδικά καταβαλλόμενη παροχή με σαφώς προκαθορισμένο περιεχόμενο επαναλαμβανόμενη σε ορισμένα χρονικά διαστήματα με προϋπόθεση την πραγματική άσκηση των υπηρεσιακών τους καθηκόντων, και δη κάθε μήνα, προς αντιμετώπιση των εξόδων φιλοξενίας των επισκεπτών, συμμετοχής τους ως εκπροσώπων του Ο.Τ.Ε στις διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις, των εξόδων κίνησής τους, χωρίς να συνδέεται με άλλες προϋποθέσεις (βλ. ΑΠ 566/2016). Συνακόλουθα, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που με την εκκαλουμένη του απόφαση, δέχθηκε μεν ορθώς ότι ο ενάγων ως εργαζόμενος της εναγομένης έλαβε έξοδα κίνησης και παράστασης δυνάμει της από 16.5.1995 ΕΣΣΕ, στα οποία δεν επιτρέπεται η παρακράτηση φόρου εισοδήματος και ασφαλιστικές κρατήσεις εργαζομένου υπέρ κλάδου ασθενείας ΤΑΠ-ΟΤΕ, απέρριψε, ωστόσο, την αγωγή ως ουσιαστικά αβάσιμη, με την αιτιολογία ότι

δεν αποδείχθηκαν κατά ύψος τους τα αγωγικά κονδύλια, εσφαλμένα στις αποδείξεις εκτίμησε κατά τους περί τούτου βάσιμους συναφείς λόγους έφεσης. _

Μετά ταύτα, δεκτής γενομένης της ένδικης έφεσης και ως ουσιαστικά βάσιμης, πρέπει να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση και, αφού κρατηθεί, κατ' άρθρο 535 παρ.1 ΚΠολΔ, η υπόθεση από το Δικαστήριο τούτο, να δικασθεί κατ' ουσίαν. Δικάζοντας δε επί της από 12-12-2013 αγωγής (και με αριθμό κατάθεσης 1549/2013), η ένδικη αγωγή ορισμένη και νόμιμη τυγχάνει και βάσιμη στην ουσία της αποδεικνύεται, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών της εναγομένης, κατά τα παραπάνω γενόμενα δεκτά, πρέπει, δοθέντος ότι δεν απαιτείται η καταβολή δικαστικού ενσήμου σύμφωνα με το άρθρο 71 ΕισΝΚΠολΔ, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 παρ.17 του Ν.2479/1997, να γίνει δεκτή και ως κατ' ουσίαν βάσιμη και να υποχρεωθεί η εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των 16.962,96 ευρώ, νόμιμοτόκως κατά το διατακτικό. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα, και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας, του ενάγοντος πρέπει, κατά παραδοχή του νόμιμου αιτήματός του, να επιβληθούν στην εναγομένη λόγω της ήττας της (άρθρ. 176, 183, 189 παρ.1 και 191 παρ.2 ΚΠολΔ, σε συνδ. και με Ν.4194/2013), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό. _

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

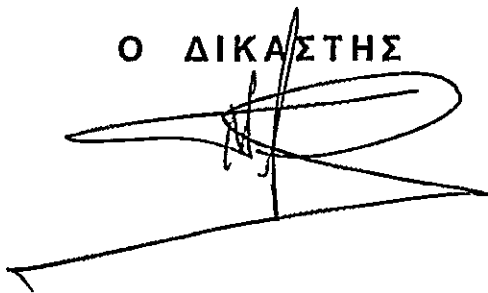
- ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων. _
- ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τους τύπους και κατ' ουσίαν την ένδικη έφεση. _
- ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΙ την εκκαλουμένη υπ' αριθ. 121 / 2017 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Αμαρουσίου (Ειδική Διαδικασία εργατικών διαφορών). _
- ΚΡΑΤΕΙ και ΔΙΚΑΖΕΙ την από 12-12-2013 αγωγή (και με αριθμό κατάθεσης 1549/2013). _
- ΔΕΧΕΤΑΙ την ένδικη αγωγή. _
- ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να καταβάλει στον ενάγοντα το συνολικό ποσόν των δέκα έξι χιλιάδων εννιακοσίων

εξήντα δύο ευρώ και ενενήντα έξι λεπτών (16.962,96€) με τον νόμιμο τόκο ως εξής: για το επιμέρους ποσό των 8481,48 ευρώ από 1-1-2011 και για το επιμέρους ποσό των 8481,48 ευρώ από 1-1-2012. _ΚΑΙ

- ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη να καταβάλει στο ενάγοντα τα δικαστικά του εξόδων αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει στο ποσό των εξακοσίων (600) ευρώ. _

ΚΡΙΘΗΚΕ, ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΗΚΕ και ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στην Αθήνα, σε έκτακτη δημόσια στο ακροατήριό του συνεδρίαση, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, στις 27 Σεπτεμβρίου 2021.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

